

[Ebba Strange]

Og så kunne det jo være interessant at finde ud af, når nu regeringen på et tidspunkt kommer med sit lovforslag, hvilke tal ministeren egentlig forestiller sig, for det har vi ikke fået noget at vide om. Når ministeren både vil tillade lidt immigration, vil kvotere asylansøgere, vil stramme familiesammenføringsreglerne og selvfølgelig også bliver nødt til at acceptere alle de europæiske statsborgere, der vil komme herop, når grænserne åbnes, kunne det egentlig være morsomt at få regeringen til at afsløre nogle tal. Jeg var så modig, at jeg satte tal på heroppefra på mine egne og SF's vegne. Det er der ikke rigtig nogen andre der har gjort, men jeg glæder mig til, at nogen gør det.

Justitsministeren (Engell):

Jeg vil godt starte med at svare på det spørgsmål, som fru Dorte Bennedsen stillede i første omgang.

Fru Dorte Bennedsen spurgte, om vi havde fået ikkepolitiske flygtninge til landet, underforstået: Er der givet opholdstilladelse til nogen, som ikke er omfattet af udlændingelovens bestemmelser eller har søgt asyl af grunde, der ligger uden for udlændingeloven? Nej, det er der ikke. Det er klart, at vi administrerer loven efter dens ånd og bogstav, og det vil sige, at der kun gives tilladelser ifølge lovens bestemmelser.

Men det var sådan set heller ikke min pointe. Pointen var den – og nu nævnte fru Dorte Bennedsen jo selv UNHCR – at en af Flygtningehøjkommissariatets ledende medarbejdere har givet udtryk for, at man fra FN's side betragter det som en betydelig risiko, at hele det danske asylproceduresystem i de kommende år – og her taler vi ikke om noget på lang sigt, men i de umiddelbart kommende år – risikerer at bryde sammen, så stærkt er ordet, fordi antallet af ansøgninger, asylansøgninger, i Europa under ét er steget over en meget lille årrække fra nogle og tyve tusinde og til omkring en halv million.

Det er i det lys, man skal se forslaget, for mit forslag og de tanker, der lægges frem, er en helhed, hvor spørgsmålet om en mere effektiv sagsbehandling, en klarere opdeling og kvotesystemet hænger sammen.

Fru Dorte Bennedsen spurgte, om migrationsdelen betød, at vi så ville tage færre flygtninge, eller hvordan det påvirkede. Jeg vil ger-

ne understrege, at jeg forestiller mig ikke, at vi pludselig skal fraskrive os de forpligtelser, vi har i henhold til FN's flygtningekonvention til at modtage mennesker, der kommer hertil, som er i nød, og som er udsat for forfølgelse. Selvfølgelig kan Danmark ikke gøre det.

Det, jeg taler om, og det er også et svar til hr. Niels Helveg Petersen, er en samlet kvote, som omfatter alle typer af opholdstilladelser, altså disse nogle og tyve tusinde opholdstilladelser, som der har været tale om pr. år, og hvor en særlig stor tilgang på ét område, f.eks. på grund af politiske udviklinger, krige og tilsvarende, betyder, at vi så må reducere på andre områder. Det er det, der er tanken.

Fru Dorte Bennedsen var igen inde på spørgsmålet om proformaægteskaberne. Her vil jeg blot sige, at jeg mener, at de misbrugsmuligheder, der er med en 2-års-regel, er åbenlyse, og at en forlængelse til 4 år efter min opfattelse vil gøre det langt mindre attraktivt at spekulere i misbrugsmuligheder. Jeg mener, at det vil være en rigtig og rimelig frist at fastsætte, fordi det, vi taler om, er efterfølgende et permanent ophold i Danmark med de fordele, men selvfølgelig også med de forpligtelser, det giver.

Med hensyn til forældrene er det, vi lægger op til, ikke fuldstændigt at fjerne adgangen til, at man kan modtage sine forældre over 60 år her i landet. Det, vi siger, er, at vi ønsker, retskravet skal fjernes, ud fra det synspunkt, at hvis mennesker har kunnet leve fra hinanden i mange, mange, mange år, hvorfor skulle man så pludselig, fordi man nu har passeret 60 år, have et retskrav på at komme til Danmark, uden at vi er i stand til, og det er jo realiteten, at håndhæve nogle egentlige reelle forsørgelsesforpligtelser. Hvorfor skal det pludselig – hvad det kan blive og bliver i en række situationer – blive en udgift for det danske samfund, at man på det tidspunkt vælger at tage sine forældre, der altså ikke har haft nogen som helst tilknytning til Danmark i øvrigt, her til landet. Det mener jeg ud fra en rimelighedsbetragtning må være uacceptabelt.

Det, der lå i min betragtning om udlændingeloven og spørgsmålet om, at den ikke var relevant, var, at med det immigrationspres, vi må forudse i de kommende år, med den vældige stigning i antallet af asylansøgninger, med befolkningsudviklingen både nært og fjernt, er